

[Ib Christensen.]

fremskridtspartiet i alle sociale og uddannelsesmæssige spørgsmål med hensyn til afstemninger.

Det må hvile på mangelfuld iagttagelse af de faktiske forhold, eftersom retsforbundet stemte for EFG-lovforslaget. At vi havde et andet ønske om finansieringen, nemlig studielån, der ligestiller EFG-elever med de mere boglige retninger, er en anden side af sagen. Vi har også stemt for de pensionsforbedringsforslag, regeringen konkret er kommet med. Vi stemte for en fordobling af åndssvageforsorgens budget, men det blev desværre forkastet. Vi har vendt os imod og taget konsekvensen af øget adgangsbegrænsning inden for de højere uddannelser. Men det er rigtigt, at vi har vendt os mod sociale og uddannelsesmæssige overbudsforslag, hvad enten de er kommet fra højre eller venstre side af salen, og de er kommet fra begge sider af salen.

Der vil være udgiftsområder, vi kan slå ned på, f.eks. med hensyn til erhvervsmæssige tilskud, med hensyn til boligtilskud, og heller ikke forsvarsudgifterne skal være undtaget, ligesom tilskud til særinteresser af forskellig art, hvor der må kunne ske en finanspolitisk stramning på en måde, der ikke rammer beskæftigelsen.

I vismandsrapporten tales der om mulighederne for en devaluering. Vi er imod en devaluering i den forstand, at man skal fastsætte en eller anden kunstig kronekurs. Vi erkender, at en massiv devaluering på f.eks. 20 pct. uden tvivl vil udløse yderligere spekulation til skade for kronen. Det er på den anden side vanskeligt at se, at vismændene kan have ret i, at en krybende devaluering, altså en successiv devaluering, vil være særlig hensigtsmæssig. Proklamerer man i et eller andet forlig eller vedtagelse, at man vil gennemføre en sådan kronekurspolitik, vil der jo ske spekulation, som vi så det i forbindelse med gennemførelsen af kronens parikurs så langt tilbage som i 1920'erne, hvor man fik en ødelæggende spekulation.

Da der på den anden side er sket det, at kronen er blevet overvurderet, fordi man ved valutaslagesamarbejdet er blevet lænket af D-marken og derved i løbet af de sidste 3-4 år har fået opskrevet kronen, hvilket i sig selv er en vanvittig politik i den økonomiske situation, vi befinder os i, vil det efter vores opfattelse

være rigtigt med en frigivelse af kronekursen, vel at mærke fulgt op af en effektiv økonomisk politik, der vender sig mod inflationskilderne.

Der har været talt om, at en af de ting, man kunne gøre, var at ansætte flere i den offentlige sektor. Vi vil da ikke afvise, at der er områder, hvor den offentlige service er så ringe, f.eks. inden for sundhedsområdet, at det kan være rimeligt med flere ansættelser, og et smidigt ansættelsesstop kan i høj grad være på sin plads for at få lettet på sådanne områder. Men vi tror ikke, at Danmark så at sige kan løfte sig selv op ved hårene ved øget tilskudspolitik til erhvervslivet, øgede offentlige ansættelser og øget enormt skattetryk med deraf følgende økonomisk afmatning og sænkning af købekraften.

Vi tror, at offentlige beskæftigelsesarbejder, miljøbeskyttende foranstaltninger, energibesparende foranstaltninger inden for den offentlige sektor og bygge- og anlægsarbejder, som vi ved alligevel skal gennemføres, er det selvfølgelig fortsat rigtigt at foretage, og bestemt også i udvidet form i den arbejdskraftsituation, vi befinder os i, og som jo uægtelig er ret så dystre, som det fremgår af disse rapporter.

Der har også været spørgsmål fremme om arbejdsfordeling. Vi har her i folketinget gennemført en lov om førtidspensionering, som vi betragter som et fremskridt - det var også et af de lovforslag, vi stemte for. Vi kunne godt tænke os, at man undersøger og gennemfører forbedrede muligheder for delpension, så folk, der føler sig udslidte og trætte og gerne vil trække sig ud af arbejdsmarkedet, men ikke gøre det helt, kan få en sådan mulighed, for også ad den vej at skabe baggrund for flere arbejdspladser, ikke mindst for ungdommen. Men afgørende må det være: ikke nogen obligatoriske ordninger, der tvinges ned over folk, det skal hvile på den enkeltes frie valg.

Det forekommer os, at de løsningsforslag, der stilles, også af det økonomiske råds formandskab, i det store og hele er ret så traditionelle socialdemokratiske og borgerlige løsninger, og det har jo vist sig gennem de tilbagevendende forlig efter få måneders forløb, at de ikke rigtig duer. Vi tror ikke, at det er sagen. Uanset hvilke borgerlige eller socialdemokratiske konstellationer der har været, så er vores problemer blevet forværret og ikke blevet forbedret. Hvis ikke man grundlæggende ændrer den økonomiske kurs, er der ingen grund